

"Dansekeren"

Onsdag den 20. December 1916.

Blair, Nebr.

Tirsdag i sidste Uge havde Dana College Besøg af en Repræsentant for "Students Voluntary Movement." Manden talte i det hele taget varmt og interessant for Missionens Sag og pegede paa Trangen til uddannede Arbejdere alle Begne paa Missionssmarken.

Særlig lagde han Vægt paa Rødvindigheden af Mand til at forhindre Evangeliet og sagde, at naar de udsendte 11 Arbejdere, ja maatte 8 af dem kunne forsynde Evangeliet.

Tirsdag Middag slutter Skolen til Juleferien og begynder ikke igen før Onsdag den 3. Jan. Dette gælder dog kun for de regelmæssige Studenter, da der ogsaa i Ju-lejeren holdes Skole for Winterleverne, som bliver her i Ferien.

— Tirsdag Aften i sidste Uge var Dana College's første "Basket Ball Team" i Omaha og spillede imod Omaha Universitets ditto Team.

Dansidene sejrede med Glans. Dana Bee fortalte næste Dag, at Dana Teamet havde sejret med 24 mod 13 Points. At Dana-Eleverne er stolte af en saadan Sejr over Storbryns Universitetsstudenter behøver næppe at nævnes.

— FOR SALE — Nearly new Piano. Big cut in price, cash or time. Write or phone at once. A. HOSPE CO., 1513 Douglas St., Omaha, Nebr.

— Meget godt Vejr har vi haft i Etteraret og først paa Vinteren, men i den sidste Tid har vi haft Særv. Vejr af og til, 7 a 8 Grader under, og lidt Sne. I Dag til Morgen viser Termometret 10 Gr. under Særv.

— Et enestaaende Tilbud om 160 Acres Land — helt uden kontant Udbetaling — findes anbefaedes i dette Nummer. Læs det!

— RETURNED PIANO—A—1 shape, good tone, a bargain. Will sell for balance of payments. Write or phone A. HOSPE CO., Omaha, Nebr.

— Danske Julekager. Gufst at i Roberts Home Bageri faas til Julen lekte danske Julekager, øgte dansk Honningfage. Fortskelligt anset dansk Bagværk faas paa Bæstilling. Bestillingen for Julen bedes indgivet i god Tid. Smaa Birkes Horn faas hører Morgen. Roberts Home Bakery.

Søndag:
Søndagskole Kl. 9½.
Formiddagskudstjeneste Kl. 10½.
Juledag:

Formiddagskudstjeneste Kl. 10½.
Aftengudstjeneste Kl. 7½.

Aften Juledag:
Søndagskoles Juletræ, Aften Kl. 7.

Tirsdag Aften d. 29. Dec.:
Ungdomsforeningens Juletræ Kl. 8.

— See Mrs. Hinckman for your Photos.

Fra det folde Hjørne.

Nar tilbage levede vi (efter nogle Delfs Begreber) langt inde i et afjides holdt Hjørne, hvor der var næsten evig Is og Sne; men at saadan Opsatser kan være fejlagtigt, kan bevidnes af mange, der er af Folk, der har besøgt os; nu har vi jo ogsaa danske Kolonier baade i Nord og Syd, Øst og Vest for os, saa maatte vi snart vil bli regnet for at leve i Samfundets Centrum.

Bejret har været saa godt, vi kunne forlange det, til Dato mildt med lidt Røttesrot og lidt Sne, saa Automobilernes Snurren er ikke forstummet endnu, endfort vi efter Almanacens stal være langt henne i December.

Høstudsbuttet for Hvedens Bedommende var jo ikke saa stort i Nar som det har været de senere Nar, særlig paa Grund af Frost, som jo gjorde Slade over store dele af Nordvesten; men for saa mange, der er blandt Farming, føles det jo knap saa meget; noget af hvort er jo no det bedste i Længden, som Amerikanerne siger: "don't put all the eggs in one basket."

The high cost of living er også naaet op til os, men som Far mere føler vi det næppe saa meget som Folk i Nærne, da især hvis vi har nogle af disse Produkter at følge, som er i høj Pris; vi hører, at det skal være den usædelige Krig, som er i Sydk. i Prisforhøjerne, og maatte den er det, men er det godt for Fattigfolk her i Landet, saa er det no langt værre i de frigjorte Lande. Vi har meget at tæffe God for ogsaa paa dette Omraade.

Den første Tirsdag i December havde Trinitatis Menighed Aarsmøde, hvor Menighedens Anfænger blev behandlet for det Nar, som kommer, og bladt andet Ting vedtog Menigheden at sende Indbudslede til at afholde Samfundets Aarsmøde her i 1918.

Der er nu snart bænget 6 Nar, siden vi harde Aarsmøde sidst, og da vi har haft det haade 1906 og 1912 haaber vi ogsaa at få det 1918; desuden har vi bragt i Erfaring, at der vil blive billig fare" fra St. Paul, Minn., og et liberalt Tilbud vil blive givet Prester, Professorer og teologiske Studenter, og da vores Fødsel altid har stillet sig venlige og hjælpsomme ved disse Møder, ogsaa med Henvend til Befordringen, haaber vi at komme til over denne, især da der et det hele taget findes langt flere hærtige Næretæjer nu end tidligere. Prorson, Høffsfolo gaar sin jævne Gang med Pastor Larsen som Forstander; der er ikke endnu fuldt fæst, men der ventes at komme flere i en nære Fremtid.

Mr. Darum fra Quic. Wis., er her paa Besøg hos Venner og Slægtninge i denne Tid.

Nu nærmere Julen sig med hærtige Skridt, maatte saa han, som forinden Fred paa Jorden, saa Lid til at holde sit Indtag i mange Hjørner; og maatte han saa fælles Magt over de styrkende Hjørner derpå paa den anden Side Havet, at der maatte blive Fred, der ved hører der saa længe har været Ured. Sidt vi alle maatte lade ham ransage og lende os, om vi er paa en Bes. som hører til Smerte, og lede os paa Evighedens Bes. Men Gud se Lak for sin mædskellige Gave!

Peter Petersen, N. Y.

Bluf.

En passende Sigtaletest. Pastor Walter, Fader til den her i Amerika faa vel sende Professor Walter i St. Louis, Mo., (død 1887), var Præst i Sachsen, og om han fortæller følgende Historie:

Blandt Pastor Walther Sognet jænted der et Trelæsor af Personer, som overgik alle andre i Rigsselskabet. Det bestod af en Skovridder og to Storhæder, som daglig havde deres Standværter i Kroen, hvor de spillede og drak til langt ud paa Natten. — Stilen besøgte der dermed aldrig. Saal stede et Rat, at den ene af de to Hæder paa Hjemvejen i Tidsskriftet kunnelede ud i en Bæk og drukne. Ved hans Begavelse var naturligvis hans twende Sønnerobre til Stede, og Pastor Walther holdt derfor en stark Tale, der særlig var montert paa disse to.

Nok Tid derserst mædtes Præsten og Skovridderen hos den Gods-ejer, som var Skovridderens Herre og tillige ejede Sognets Kirke. Skovridderen, der gerne vilde give "Sognsholen" et "Lak for sidst",

bemindte sig ved denne Lejlighed for ham med følgende Ord: "Nu, Hr. Past., det var dog en dejlig Sigprædiken, De nylig holdt over min afhøde Bon; maatte De ogsaa en Gang vil holde en lignende over mig?"

"Ja, hvorfor ikke? — hvis det er nødvendigt," svarede Præsten.

"Maatte man tor være saa fri at forlæg, hvilken Testif. deres Belov-dighed da vilde vælge?"

"Jab, jeg tanke, at jeg vil tage den ud af den anden Artikel."

Godejeren, der var en alvorlig Kristen, saa med øjenfældig Forbavelse paa Præsten og spurte: "Af den anden Artikel, Hr. Pastor?"

"Ja," svarede Præsten, "derom Manden bliver ved at være den, han er nu, saa tror jeg at kunne bruge denne Testif.: "Død, begraven, nedfaret i Selvbed — Amen."

Saa vidt vides, spurte Skovridderen aldrig mere om Testif. der skulle bruges ved hans Begravelse. Den den virkelig er blevet brugt, eller Manden' senere har givet Præsten Anledning til at vælge en helt anden Testif. — derom melder Historien intet. Maatte blot det sidste være set!

Bragt til Tavshed. Dr. Emmons, en Præst i en af de østlige Stater, trof en Gang, da han besøgte en Mand i sin Menighed, sammen med en vantro Legge, som ved enhver gi-gen tilfældig plejede at gøre Kristiendommen til Genstand for sin Spot og sine Villigheder. En saadan Lejlighed bad sig nu her, hvor en Præst var til Stede. Leggen vendte sig til den ærverdige Mand med det Spørgsmål: "Hvor gammel er De?" — "Trefindstue Nar," svarede denne og sjælde straks til: "Du, hvor gammel er De?" — "Ja — jeg er ligesaa gammel som Skabelsen," svarede Leggen med en spottende Lætter. — "Ja saa, Du har altsaa levet sammen med Adam og Eva i hine Dage." — "Ja vil saa, jeg var sammen med dem i Edens Have." — "Er det muligt?" udtalte Præsten. "Ja, jeg har ganske vist ofte lejet om, at der var en tredje Person til Stede i Edens Have, som talte med Adam og Eva, men at De er denne Person, har jeg dog ikke kendt mig."

Bære Korset. En nu afdød Præst i Vor selv hæftig en Gang sammen med sine Døtre det befænde Bjerg Rigi i Schweiz, og sit under Opstigningen. Da var en gammel Mærtle, der andagtigt laa paa Knaa og bad ved en saafaldt Bedestation, hvor et Billed af den forsættede stod opstillet. Netop som de ressende forbi den gamle, rejste hun sig op og lyshed vor Herres og Troers Kors. Da sagde Præsten venligt til hende: "Det er ret, J. kyster Korset!" — "O, gode Herre," svarede den gamle, "det er endnu bedre, at man bører det!"

Dette Svar gjorde den ærverdige Præst varm om Hjertet, og han tilf. Lazar i Øjnene. Maatte det ogsaa fan give dig, kære Læser, et og andet at tenke paa!

• • •

Mandigt eller guddommeligt? En højstinaende Statsmand i England, der var bliven grovelig forarmet af en af sine jævnlige, kom til den berømte Gardia-Wilmot og forelægde ham Sagen samt spurgte ham, om det ikke var "mandigt at have fig."

"Ja," svarede Wilmot, "uden Divil er det mandigt handlet at give Haven, men det er guddommeligt at tilgåe."

Dette uventede Raad gjorde et saadant Indtryk paa Statsmanden, at han valgte at gøre det guddommeligt.

• • •

„Afle udsolgt.“ — En Gang udcom der en Bog, som hed "Guds Forættelser", jordt Udgivere i den havde samlet alle de Forættelser, som han havde funnet findt i Bibelen. Bogen fik god Acceptning, og det første Oplag blev snart udsolgt.

En gammel Kristen, der i et Blad havde læst en Anmeldelse af Boggen, stæv til Forlagsgeren og bad om at få et Eksemplar tilsendt. Som Svar modtog han et Brev, hvori der blot stod: "Jeg bølger med meg, at 'Guds Forættelser' er udsolgt og er ikke mere til at få." Med dette Brev i Hænderne gik den gamle Kristen hen til sin Bibel, og minstens hænde tog Bonde til Sted, hvori han faldt paa.

Det nærmere Aar, da han var 84, 10; "Bjergene stulle vige og højene rolles, men min Mislund-hed skal ikke vige fra dig, og min Freds Bonde skal ikke rolles, siger Herren, din Forbærmer." Da fulde der den gamle Mand sine Hender og sagde: "Gud være tilstet, denne Forættelse er ikke udsolgt, men

kan endnu bestandig faas hos Forlagsgeren!" Ved A. C. B.

"Højt at flyve — dybt at falde."

Der stander et Træ i Urstovens Mand —

Det nærfte blandt alle de Imper — Fra Toppen en Den fluer vidt om Land,

Ved Roden en Abe sig træmer.

Den holdt sig paa Siden af Stammen i Skul

Ved Aften en Blodtig fugl

Med Læst eller Magt fan fange,

Der mig bliver alle bange."

Den svang sig opad med listige Tag

I en Smigleplantes smaa Ranfer.

Hvis Øren faa den, den blev i Mag.

Som sad den i dybe Tanker.

Og Abelaten kom godt op,

Og sad i Treæts den halve Top

I Ly af Planternes Blad,

Der havde voldt Grenene Slade.

Nu Ørnene flynede Dom

Mod Smigleplantets Brætter.

Og Aben blev ør over dette Syn,

I Angst den Poten udtræffer.

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •